

GEMMEA is een variant van GEMMA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Volgens sommigen zou deze naam in de Middeleeuwen oorspronkelijk teruggaan op 'Jamie' of 'Jaimy', de vrouwelijke en Spaans uitgesproken variant van Jacobus.

In de 20e eeuw werd er dan de betekenis aan gehecht van het Latijnse 'gemma' = 'edelsteen'.

*

Bijzonderheden

De naam **Gemma** zou al in de gedichten van Dante voorkomen. Echt populair werd 'Gemma' vooral in Rooms-Katholieke kringen onder invloed van de heilige Gemma Galgani (zie onder), gestorven in 1903 op 25-jarige leeftijd, en heilig verklaard in 1940.

Op de Britse top-50 lijsten van 1925, 1950, 1965 en 1975 komt 'Gemma' nog niet voor; in 1986 staat ze op de eerste plaats! Op die van Australië in hetzelfde jaar staat ze 42e; terwijl ze op die van de USA niet voorkomt in de top-50.

*

Gemma van La Rochelle (ook **van Saintonge**), Frankrijk; martelares; † **eerste eeuwen christendom(?)**; **feest 20 juni**.

Omdat zij Christus wilde navolgen, weigerde zij de huwelijkskandidaat die haar heidense vader voor haar had uitgezocht; daarop sloeg hij haar net zo lang tot zij de geest gaf.

*

Gemma Galgani, Camigliano bij Lucca, Italië; mystica; † **1903**.

Feest 11 april & 4 mei (Ned. Calendarium & passionisten).

Gemma werd geboren op 12 maart 1878 in Camigliano, een eenvoudig plattelands dorpje nabij Lucca in de Italiaanse landstreek Toscane. Zij is typisch een heilige van rond 1900. Haar leven werd getekend door veel lijden. Omdat zij van jongs af aan haar geloof in de persoon van Jezus Christus serieus wilde nemen, beschouwde zij alles wat zij te verduren kreeg als een - letterlijk - mede-lijden met Christus. Haar zieke moeder stierf op 39-jarige leeftijd, 17 september 1885; Gemma zelf was toen 7 jaar oud. Hoe klein zij ook was, zij heeft haar moeders dood als een volwassen gelovige willen beleven. Zij droeg haar verdriet op als een geschenk voor mensen die Gods steun nodig hadden. In 1894 stierf haar broer Gino; en op 11 november 1897 overleed haar vader ten gevolge van keelkanker. Op haar kwam de zwaarste verantwoording terecht om het verweesde gezin van zes kinderen in de toch al heersende armoede draaiende te houden.

Op stille momenten zocht zij steun in haar gebed, in het lijden dat Jezus ook had doorgemaakt; zij nam een voorbeeld aan de heiligen. Zij begon haar leven te beschouwen als een soort van kloosterleven. Daarbij werd zij bijzonder geïnspireerd door haar heilige landgenoot Gabriele dell' Addolorata († 1862; feest 27 februari), die tijdens zijn leven had behoord tot de Passionisten, een Congregatie die het lijden van Jezus zelfs in haar naam met zich meedraagt (Passio = lijden). Net als grote heiligen vóór haar (bv. Franciscus van Assisi en Teresia van Avila) ontving zij de wondetekenen van Jezus zelf in haar eigen lichaam: haar handen, voeten en zijde vertoonden de zogeheten 'stigmata' (wonde-tekenen). Vele mensen die haar gekend hebben, verklaarden later onder ede, dat zij die stigmata bij haar met eigen ogen hadden gezien. Gelovigen zien daarin een teken van God waarin Hij tot uitdrukking brengt hoezeer zo'n getekende persoon Hem doet denken aan zijn eigen geliefde zoon, Jezus. Maar haar huisgenoten moesten er niets van hebben. Ze begonnen te schreeuwen als zij wilde bidden; ze verstoorden haar stilte en maakten haar belachelijk met haar bloedvlekken. Een pater uit de Congregatie van de Passionisten wist haar onder te brengen bij een welgestelde familie; daar werd zij als 12e kind aan de reeds aanwezige elf toegevoegd. Dat was in september 1900. Vanaf dat moment braken er voor haar betere tijden aan. Zij probeerde in te treden bij de zusters Passionistinnen, de vrouwelijke tak van de Passionisten, maar dat werd haar geweigerd. In de afgelopen tijd echter was haar lichaam ernstig verzwakt door alles wat zij in haar leven, vooral ook in haar innerlijk gebedsleven, had meegemaakt. Haar gezondheid ging langzaam achteruit. Zij stierf uiteindelijk op 25-jarige leeftijd in het jaar 1903. De dag was veelbetekenend: paaszaterdag. Kennelijk was zij zozeer één met Christus, dat zij uitgerekend stierf op de dag dat Christus rustte in het graf.

Voor al degenen die met Gemma's sterven hadden meegeleefd, werd het dat jaar een heel bijzonder paasfeest...

De nabestaanden waren zo fijngevoelig om haar op te baren in het ordeskleed van de Passionistinnen.

In 1940 werd zij door paus Pius XII heilig verklaard.

Zij wordt afgebeeld als maagd met stigmata; met visioen van Christus of aartsengel Gabriël; met kruis-hartsymbool op de borst (beeldmerk van de passionisten).

*

Gemma van La Rochelle (ook **van Saintonge**), Frankrijk; martelares; + **eerste eeuwen christendom(?)**; **feest 20 juni**.

Omdat zij Christus wilde navolgen, weigerde zij de huwelijkskandidaat die haar heidense vader voor haar had uitgezocht; daarop sloeg hij haar net zo lang tot zij de geest gaf.